

Иисусъ е милостивъ Спасителъ.

Не може да бѫде по силно доказателство за любовь-тѫ Иисусовъ къмъ нась отъ това, че той слѣзе отъ небе-то да страдае и да умре за грѣшны-тѣ. Той самъ дума; “По го-лѣмѫ отъ таіжъ любовь никой нѣма, да положи нѣкой душа-тѫ си за пріятели-тѣ си.” Іоаннъ. 15; 13. Защо остави той свято-то не-бе за този прѣшенъ свѣтъ, пѣсни тѣ ангелски за искушенія-та діяволски, и славныя-тѣ му прѣстолъ за мѫчительныя-тѣ кръстъ? Причи-на-та бѣше любовь, само любовь, и любовь не къмъ пріятели, по къмъ непріятели. “Когато ный още бѣхмы грѣшницы, Христосъ умрѣ за нась.” Рим. 5; 8. Той, като бѣше на землѣ-тѫ, непрестанно показваше любовь-тѫ си къмъ человѣцы-тѣ, като струваше благодѣя-нія, и исцѣляваше болны-тѣ безъ да ся от-рече ни единъ путь отъ бѣдны-тѣ и отъ ос-кудны-тѣ, които отидохѫ при него; но сяко-га той по азва себе си да е “пріятель на грѣ-шны-тѣ.” Колко той плака за Іерусалимъ ка-то мысяше за неговы-тѣ грѣхове и прибли-жайщи-тѣ му страданія. Като търпяше мѫ-ки-тѣ на смърть-тѫ, колко мило той думаше на покаянныя-тѣ крадецъ, който ся распна отъ страна-тѫ му; и колко сърдечно той ся мо-лѣше Богу за убийцы-тѣ си, “Отче, прости имъ, защото не знаѣхъ що правїхъ.” Лука 23; 34. Той можаше лесно да повика войскѫ ангелскѫ за да го избави отъ рѫцѣ-тѣ на у-